

Arden på sjælen

Hos Kenneth Jensen er det hash og ikke madeleinekager, der vækker erindringerne.

ANMELDELSE / 15.06.20

Hos Kenneth Jensen er madeleinekagen skiftet ud med en bong.

Alexander Rich Henningsen

I Kenneth Jensens nye roman *Håbet* forsvinder hovedpersonen på side 18. Han lægger sin motorsav og forlader det kommunale aktiveringstilbud ved navn Flisen, går direkte hjem og tager toget til København med »1270 kr. tilbage på kontoen efter at have købt togbilletten, og jeg aner hverken ud eller ind, når jeg når frem.«

Tilfældigt møder han en kvinde på en bänk ved Frihedsstøtten, en astrolog, som tilbyder at lægge hans horoskop, og som faktisk begynder at gøre det, lige dér på bænken, og så er forsvindingen komplet. Fortælleren får at vide, at hans evner befinder sig i mørket, at alt vil volde ham besvær, og så er det, som om han med ét husker alt besværet, livet allerede *har* været fuldt af. Herefter dykker han under, ned i erindringens smertefulde hashtåge.

“ **Det gør tydeligvis ondt at huske tilbage på Arden.**

Jensen skriver afsnuppet, kortprosaisk, scenerne er glimt, kapitlerne er små, hårde firkanter, der samtidig, på deres egen rå måde, er fulde af ømhed. Ikke mindst i skildringen af en barndom i Arden med forældre, der har lidt af hvert at kæmpe med, og som ikke kan undgå at vælge egne problemer og bekymringer over på barnet.

Vi bruger cookies

Vi bruger cookies til at integrere med vores videoudbydere og til at lave anonymiseret statistik over trafikken på vores hjemmeside.

[Læs mere](#)

Statistik

Sociale Medier

Giv samtykke til alle

Mere om vores privatlivspolitik

Den slags hårde komik midt i alt det ubehagelige og smertefulde gør angiveligt *Håbet* til en meningsfuld titel. Det gør tydeligvis ondt at huske tilbage på Arden, på hashen, forældrene, civilforsvaret og alt det andet, men det virker også som en slags renselse, en lettelse.

Som om de her erindringer var nogle, der under alle omstændigheder *skulle* tages livtag med, og nu er det gjort. Endelig. Det lyder måske lidt vel flot, men hvis Proust havde været en ordknap nordjyde, kunne han godt have heddet Kenneth Jensen.

FAKTA

Kenneth Jensen, *Håbet*, Det københavnske forlag Cris & Guldmann.

